

Testi kulturánk megteremtése

I.

A közoktatásügyi népbiztosság összes intézkedéseiből, de különösen az iskolát érintő reformintézkedéseiből két elvet vélünk kiérezni. Az egyik, hogy az iskola — vagyis a tanulás lehetősége mindenki joga, — a másik, hogy a fejlődő ember összes képességeit és lehetőségeit harmónikusan akarjuk érvényre juttatni. E harmónikus fejlődés elkerülhetetlen követelménye a *testi és szellemi képességek összhangzatos kiképzése*.

Hogy ez az összhang lehetséges legyen, oly mélyreható reformot kell keresztülvinnünk, mely egy *testi kulturát* teremti meg. Itt nem is reformról, hanem alapozásról és építésről van szó. Olyan kulturát akarunk megteremtteni, mely öntudatra juttatja a nép széles rétegeit, az egészség és öröm kimeríthetetlen forrása lesz, de egyúttal összefüggésben van szellemi tevékenységünkkel és kifejezője szellemi életünknek.

A görögök voltak az elsők, akik a testi erő, egészség és szépség fejlesztését nemcsak egészségi, hanem általános kulturális szempontokból is itélték meg és e megismerésük alapján specializálták a női és férfi testet és ennek értelmében nevelték ifjuságukat. Távol áll tőlünk egy kimondott görög testi kulturát teremteni, nem akarunk egy rajtunk kívül álló mozgásstílust rekonstruálni egy olyan mozgásstílust, mely sem adott viszonyainknak, sem lényünknek nem felel meg, így pszichológiailag és fiziológiailag megindokolatlan és még izlésünkkel is ellentmondásba jutna.

Két út áll előttünk, mely a legtágabb terekre és a legnagyobb mozgási lehetőségekre juttat. Az egyik az általános testi kultúra megteremtése lesz, melynek megalágya az iskola és éltető szerve a tanító; a másik egy speciális és fokozható mozgásművészet megteremtése a kiválasztottak, a tehetségesek számára, a test kifejező képességének olyan fokozása útján, mely a mozgást művészetté emeli.

Az általános testi kultúra csak abból a magv-
szabásu reformból indulhat ki, amely a mai is-
kolai testnevelést gyökeresen megváltoztatja, amely
a mai unalmas és száraz tornaórák helyett, öröm-
től és jókedvtől lüktető életet hoz a tornater-
mekbe, mely élet helyt ad a játéknak, felhasználja
a gyermek hihetetlen erős mozgási energiáját és
a természetes és esztétikus mozgási képességet
nem szorítja mechanikus mozgási törvényekre.
Ennek az életnek megteremtője a tanító legyen,
aki képes a higiénikus tendenciákat észrevétlenül
csempészni az oktatásba és nem untatja növendé-
keit száraz gyakorlataival. Másrészt azonban nem
mulasztja el a céltudatos higiénikus akarást ér-
vényre juttatni, amennyiben külön egyéni elbá-
rás alá veszi azokat a gyermekeket, akik gyengébb
konstrukciójuk vagy testi fogyatékoságuk miatt
az általános mértéket el nem érte és így az által-
ános mozgási normába be nem vehetők. De itt
sem fog olyan gyógytornát alkalmazni, amely a
gyermek lényével ne volna összefüggésben, nem
a gyermek lényéből fakadna és a természetes
mozgásképeséget nem fejlesztené.

Hogy ilyen tanerőink legyenek, akik ennek
a programnak eleget tesznek, a közoktatásügyi
népbiztosság felállította a *testnevelési főiskolát*,
melynek keretében a tornatanítók megfelelő ki-
képzést kapnak, betekintést nyernek az összes
eddig csak hozzávetőleg ismert és csak egyesek
kiváltságát képező testnevelési irányokba és ennek
szellemében a természetes mozgást — a játékot —
a céltudatos higiénikus tornát és a *ritmikus tánc-
tornát* a jövő iskolájába és végeredményben a
gyermekek életébe beleviszik.

Bierbauer Clarisse.

Fabrya 5/1